

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 lipca 2015 roku, po rozpatrzeniu wniosku z dnia 2 czerwca 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie art. 27 oraz art. 55 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przyznał K. K. prawo do emerytury od dnia 1 czerwca 2015 roku tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Termin płatności świadczenia ustalono na

25 dzień każdego miesiąca. Wskazano, że podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi – 23.609,92 zł; kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi -

350.886,29 zł; średnie dalsze trwanie życia wynosi - 166,60 miesięcy. Wysokość emerytury obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej wyniosła 2.210,47 zł tj. $(23.609,92 \text{ zł} + 350.886,29 \text{ zł}) / 166,60 = 2.210,47 \text{ zł}$. Od dnia 1 czerwca 2015 roku obliczona emerytura wynosi 2.630,35 zł brutto miesięcznie. Do emerytury przysługuje dodatek pielęgnacyjny w kwocie od dnia 1 sierpnia 2015 roku - 208,17 zł.

/decyzja - k. 17-19 plik III akt ZUS /

K. K. w dniu 10 września 2015 roku złożyła odwołanie od powyższej decyzji. Odwołująca podniosła, że w zaskarżonej decyzji znacznie obniżono wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z 108,5% do 71,11% . K. K. wskazała, że kwoty wynagrodzenia przyjęte przez organ rentowy są zaniżone w poszczególnych latach nawet do 1/3, co jest zastanawiające według niej - wobec faktu złożenia przez nią księżeczki zawierającej wysokość wynagrodzeń. Odwołująca wskazała, iż przy obliczaniu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru przyjęto okres składkowy i nieskładkowy wynoszący 36 lat i 11 dni, a nie jak wcześniej 38 lat i 10 miesięcy okresów składkowych oraz 7 lat i 10 miesięcy okresów nieskładkowych, podniosła również, iż obliczenia przeprowadzono na dzień

1 stycznia 1999 roku. Skarżąca argumentowała, że przepracowała łącznie ponad 46 lat. Wniosła o wypłacanie emerytury zgodnie z decyzją z dnia 24 lipca 2015 roku, jako korzystniejszej od renty rodzinnej.

/odwołanie - k. 2-2 odwrót/

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 30 września 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż K. K. decyzją z dnia 5 sierpnia 1994 roku miała ustalone prawo do emerytury wcześniejszej od dnia 1 lipca 1994 roku tj. od ustania zatrudnienia. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto - zgodnie z obowiązującymi wówczas przepisami - wynagrodzenie z 5 kolejnych lat kalendarzowych 1984-1988, gdzie wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wyniósł 108,51 %. Wypłata świadczenia była zawieszona, a wnioskodawczyni wypłacano rentę rodzinną po zmarłym mężu jako świadczenie korzystniejsze. Decyzją z dnia 11 lutego 2010 roku przyznano ubezpieczonej od dnia

1 grudnia 2009 roku prawo do emerytury w związku z ukończeniem powszechnego wieku emerytalnego 60 lat. Podstawę wymiaru emerytury stanowiła podstawa wymiaru wcześniej przyznanej emerytury - tj. wskaźnik wysokości podstawy wymiaru 108,50 %, kwota bazowa wynosiła 717,16 zł, do obliczenia składnika emerytury wynoszącego 24% kwoty bazowej przyjęto kwotę bazową 2.578,26 zł. Do ustalenia wysokości emerytury organ rentowy uwzględnił 38 lat, 9 miesięcy i 19 dni okresów składkowych oraz 7 lat 10 miesięcy i 17 dni okresów nieskładkowych. Po doliczeniu stażu od 1 czerwca 2010 roku - wymiar okresów składkowych wzrósł do 38 lat 10 miesięcy i 19 dni. Organ rentowy podniósł, iż prawidłowość wyliczenia emerytury podlegała kontroli sądowej i wskazał, iż Sąd Okręgowy w Łodzi wyrokiem z dnia 6 lipca 2010 roku oddalił odwołanie K. K. od decyzji z dnia 11 lutego 2010 roku w sprawie o sygn. akt VIII U 576/10, następnie Sąd Apelacyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 8 marca 2011 roku oddalił apelację wnioskodawczyni (sygn. akt: III AUa 1114/10). Wypłata świadczenia była zawieszona, a wnioskodawczyni wypłacano rentę rodzinną po zmarłym

mężu, jako świadczenie korzystniejsze. W dniu 2 czerwca 2015 roku K. K. złożyła wniosek o obliczenie emerytury na nowych zasadach na podstawie art. 55a tj. dla osób urodzonych przed 1 stycznia 1949 roku, które miały ustalone prawo do wcześniejszej emerytury. Decyzją z dnia 24 lipca 2015 roku ustalono wnioskodawczyni wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku. Do ustalenia kapitału początkowego prawidłowo przyjęto korzystniejszy wskaźnik z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. z lat 1979-1988, który wyniósł 71,11%. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego z 20 lat kalendarzowych okazał się mniej korzystny i wyniósł 56,23 %. Zakład Ubezpieczeń Społecznych podniósł, iż obowiązujące przepisy prawa nie zezwalają na wyliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego z 5 kolejnych lat kalendarzowych, tak jak to miało miejsce w 1994 roku przy ustalaniu emerytury wcześniejszej. Wskazał również, że wnioskodawczyni udokumentowała łączny okres ubezpieczenia 38 lat i 10 miesięcy i 19 dni okresów składkowych oraz 7 lat i 10 miesięcy i 17 dni okresów nieskładkowych, jednak przy wyliczeniu kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku uwzględniono jedynie okresy ubezpieczenia przebyte do dnia 31 grudnia 1998 roku tj. 28 lat 4 miesiące i 29 dni okresów składkowych, 5 lat 6 miesięcy i 18 dni okresów nieskładkowych podlegających ograniczeniu do 1/3 udokumentowanych okresów składkowych oraz 2 lata i 22 dni okresów nieskładkowych niepodlegających ograniczeniu do 1/3 udokumentowanych okresów składkowych. Od dnia 1 czerwca 2015 roku wypłacana jest skarżącej emerytura jako świadczenie korzystniejsze.

/odpowiedź na odwołanie - k. 3-3 odwrót/

Decyzją z dnia 7 stycznia 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił skarżącej przeliczenia świadczenia w oparciu o art. 111 ustawy emerytalnej emerytury wcześniejszej przyznanej od dnia 1 lipca 1994 roku (na starych zasadach), bowiem wyliczone wskaźniki wysokości podstawy wymiaru emerytury z 10 lat i 20 lat kalendarzowych okazały się niższe od wskaźnika z 5 lat kalendarzowych 108,50 % uwzględnionego w wyliczeniu emerytury wcześniejszej. Do decyzji załączono pouczenie o przysługujących środkach odwoławczych.

/decyzja – k. 13 plik IV akt ZUS/

Decyzją z dnia 18 stycznia 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych po rozpatrzeniu wniosku z dnia 30 października 2016 roku przeliczył K. K. emeryturę od dnia 1 października 2015 roku tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Termin płatności świadczenia ustalono na 25 dzień każdego miesiąca. Wskazano, że podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi – 23.609,92 zł; kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi - 444.485,72 zł; suma kwot pobranych emerytur wynosi 6.231,12 zł, średnie dalsze trwanie życia wynosi - 166,60 miesięcy. Wysokość emerytury obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej wyniosła 2.772,30 zł tj. $(23.609,92 \text{ zł} + 444.485,72 \text{ zł}) / 166,60 = 2.772,47 \text{ zł}$. Od dnia 1 października 2015 roku obliczona emerytura wynosi 3.270,68 zł brutto miesięcznie. Do emerytury przysługuje dodatek pielęgnacyjny w kwocie od dnia 1 sierpnia 2015 roku - 208,17 zł.

/decyzja - k. 14-15 plik IV akt ZUS/

W piśmie procesowym z dnia 29 stycznia 2016 roku K. K. wniosła o utrzymanie w mocy decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 18 stycznia 2016 roku uwzględniającej wysokość zarobków, na podstawie dokumentacji uzyskanej z archiwum, wypłacanie świadczenia wyliczonego na podstawie tej decyzji oraz o wyrównanie należnej emerytury od momentu wystąpienia o jej właściwe naliczenie w 2009 roku.

/pismo – k. 13-15 odwrót/

W piśmie procesowym z dnia 15 lutego 2016 roku wnioskodawczynie podtrzymała odwołanie od decyzji z dnia 29 lipca 2015 roku, wskazując, iż decyzja ta nie uwzględniała wysokości zarobków wskazanych w książeczce ubezpieczeniowej przekazanej przez nią

w 1994 roku w trakcie starań o wcześniejszą emeryturę, co skutkowało obliczeniem wskaźnika wysokości podstawy wymiaru w zaniżonej wysokości – 71,11 %.

/pismo – k. 31/

W piśmie procesowym z dnia 15 lutego 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych podniósł, iż brak jest podstaw do formułowania zarzutu braku należytej staranności organu rentowego, bowiem w każdym przypadku przy wyliczaniu świadczeń organ rentowy uwzględniał zarobki dostarczone przez wnioskodawczynię, a w większości sam pozyskiwał informację o zarobkach, bez żadnej inicjatywy ze strony odwołującej, w szczególności wskazał, iż brak jest książeczki ubezpieczeniowej, wspomnianej w piśmie przez skarżącą. Dodatkowo wyjaśnił, iż decyzją z dnia 7 stycznia 2016 roku odmówiono skarżącej przeliczenia świadczenia w oparciu o art. 111 ustawy emerytalnej emerytury wcześniejszej przyznanej od dnia 1 lipca 1994 roku (na starych zasadach), bowiem wyliczone wskaźniki wysokości podstawy wymiaru emerytury z 10 lat i 20 lat kalendarzowych okazały się niższe od wskaźnika z 5 lat kalendarzowych 108,50 % uwzględnionego w wyliczeniu emerytury wcześniejszej. Decyzja ta posiada pouczenie o przysługujących środkach odwoławczych. Emerytura wcześniejsza (wyliczona na starych zasadach) jest świadczeniem odrębnym od emerytury przyznanej od dnia 1 czerwca 2015 roku w oparciu o art. 27 i art. 55 w/w ustawy zaskarżoną decyzją z dnia 29 lipca 2015 roku. W dniu 11 lutego 2010 roku wydano, którą przyznano wnioskodawczynie od 2009 roku prawo do emerytury w związku z ukończeniem powszechnego wieku emerytalnego 60 lat. Podstawę wymiaru emerytury stanowiła podstawa wymiaru wcześniej przyznanej emerytury - tj. wskaźnik wysokości podstawy wymiaru 108,50%. Wypłata świadczenia była zawieszona, a wnioskodawczynie była wypłacana renta rodzinna po zmarłym mężu, jako świadczenie korzystniejsze. Ponadto w dniu 18 stycznia 2016 roku - po rozpatrzeniu wniosku z dnia 30 października 2015 roku została wydana decyzja o przeliczeniu emerytury ustalonej w oparciu o art. 27 i art. 55 w/w ustawy, decyzja ta pozostaje w mocy. Wskazano również, iż na podstawie przepisu art. 129 ust. 1 ustawy emerytalnej świadczenie wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu, a zatem w świetle obowiązującego przepisu brak jest możliwości wypłaty wyrównania przeliczonej emerytury za okres sprzed 1 października 2015 roku tj. od daty wcześniejszej, niż pierwszy dzień miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Emerytura odwołującej od dnia 1 października 2015 roku jest wypłacana w oparciu o decyzję z dnia 18 stycznia 2016 roku.

/pismo – k. 32/

Na rozprawie w dniu 16 marca 2016 roku wnioskodawczynie poparła odwołanie od decyzji dnia 29 lipca 2015 roku, pełnomocnik organu rentowego wnosił o jego oddalenie. Wnioskodawczynie dodatkowo wskazała, że w jej ocenie emerytura wyliczona w decyzji

z dnia 18 stycznia 2016 roku jest prawidłowa i obliczona w oparciu faktyczne wynagrodzenia. Ostatecznie - wobec wyjaśnień pełnomocnika organu rentowego wnioskodawczynie oświadczyła, że nie skarży decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 7 stycznia 2016 roku.

/stanowisko stron: 00:00:59 – płyta CD k. 40, oświadczenie wnioskodawczynie: 00:15:04 – płyta CD k. 40/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczynie K. K. urodziła się w dniu (...).

/bezsporne/

Z dniem 14 lipca 1994 roku wnioskodawczyni wystąpiła o przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury.

/bezsporne, a nadto wniosek – k. 1-2 plik II akt ZUS/

Decyzją z dnia 5 sierpnia 1994 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał wnioskodawczyni prawo do wcześniejszej emerytury od dnia 1 lipca 1994 roku tj. od ustania zatrudnienia. Emerytura została przyznana na podstawie rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 stycznia 1990 roku w sprawie wcześniejszych emerytur dla pracowników zwalnianych z pracy z przyczyn dotyczących zakładów pracy. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto - zgodnie z obowiązującymi wówczas przepisami - wynagrodzenie z 5 kolejnych lat kalendarzowych tj. z lat 1984-1988, na podstawie złożonego w dniu 14 marca 1994 roku przy wcześniejszym wniosku o emeryturę, zaświadczenia

o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 7 marca 1994 roku. Organ rentowy we własnym zakresie pozyskał informację o wysokości zarobków wnioskodawczyni za okres od dnia

11 kwietnia 1994 roku do dnia 30 czerwca 1994 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wyniósł 108,51 %. Podstawę wymiaru obliczono przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 108,51 % przez kwotę bazową w wysokości 4.626.000,00 zł. Podstawa wymiaru wyniosła 5.019.673 zł. Uwzględniono 27 lat i 8 miesięcy tj. 332 miesiące okresów składkowych oraz 7 lat i 6 miesięcy okresów nieskładkowych tj. 90 miesięcy. Wyplata świadczenia była zawieszona, a wnioskodawczyni była wypłacana renta rodzinna po zmarłym mężu jako świadczenie korzystniejsze.

/zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu – k. 11 plik I akt ZUS, decyzja – k. 10 plik II akt ZUS, pismo – k. 32/

Z dniem 14 grudnia 2009 roku K. K. złożyła wniosek o przyznanie emerytury od 60 roku życia i ustalenie jej w oparciu o art. 53 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

/wniosek – k. 52 plik II akt ZUS/

Decyzją z dnia 11 lutego 2010 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał skarżącej od dnia 1 grudnia 2009 roku prawo do emerytury w związku z ukończeniem powszechnego wieku emerytalnego tj. 60 lat. Podstawę wymiaru emerytury stanowiła podstawa wymiaru wcześniej przyznanej emerytury - tj. wskaźnik wysokości podstawy wymiaru 108,50 %, kwota bazowa wynosiła 717,16 zł, do obliczenia składnika emerytury wynoszącego 24% kwoty bazowej przyjęto kwotę bazową 2.578,26 zł. Do ustalenia wysokości emerytury organ rentowy uwzględnił 38 lat i 9 miesięcy tj. 465 miesięcy okresów składkowych oraz 7 lat i 10 miesięcy tj. 94 miesiące okresów nieskładkowych. Wyplata świadczenia była zawieszona, a wnioskodawczyni była wypłacana renta rodzinna po zmarłym mężu jako świadczenie korzystniejsze. Po doliczeniu stażu od 1 czerwca 2010 roku - wymiar okresów składkowych wzrósł do 38 lat i 10 miesięcy 466 miesięcy okresów składkowych. Organ rentowy we własnym zakresie na podstawie zapisów na indywidualnym koncie ubezpieczonej pozyskał informację o wysokości zarobków za lata 2003 (od dnia 1 sierpnia 2003 roku) do 2006 oraz za lata 2007-2009.

/decyzja – k. 86, decyzja – k. 128-129 plik II akt ZUS, pismo – k. 32/

Sąd Okręgowy w Łodzi wyrokiem z dnia 6 lipca 2010 roku oddalił odwołanie K. K. od decyzji z dnia 11 lutego 2010 roku w sprawie o sygn. akt VIII U 576/10. Sąd Apelacyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 8 marca 2011 roku oddalił apelację wnioskodawczyni, sygn. akt III AUa 1114/10.

/wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z dn. 6.07.2010 r. – k. 8, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dn. 8.03.2011 r. – k. 35 załączonych akt o sygn. VIII U 576/10 (III AUa 1114/10)/

W dniu 2 czerwca 2015 roku K. K. złożyła wniosek o obliczenie emerytury na nowych zasadach dla osób urodzonych przed 1 stycznia 1949 roku, które miały ustalone prawo do wcześniejszej emerytury tj. na podstawie art. 55a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

/wniosek – k. 1 plik III akt ZUS/

Decyzją z dnia 24 lipca 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych przeliczył kapitał początkowy K. K. i ustalił jego wartość na dzień 1 stycznia 1999 roku na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz ustawy z dnia 5 marca 2015 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Do ustalenia wartości kapitału początkowego przyjęto podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 868,17 zł. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od dnia 1 stycznia 1979 roku do dnia 31 grudnia 1988 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 71,11 %. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 71,11% przez kwotę 1.220,89 zł tj. kwotę bazową. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął okresy składkowe w łącznym wymiarze 28 lat, 4 miesiące, 29 dni, tj. 340 miesięcy oraz nieskładkowe w wymiarze 5 lat, 6 miesięcy, 18 dni, a także 2 lata i 24 dni sprawowania opieki nad dzieckiem (dziećmi) tj. 24 miesiące. Okresy opieki nad dzieckiem zostały przeliczone przy zastosowaniu art. 174 ust. 2a ustawy emerytalnej tj. przy zastosowaniu przelicznika 1,3 za każdy rok. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 100,00%. Współczynnik ten posłużył do obliczenia części 24% kwoty bazowej. Wysokość 24% kwoty bazowej wyniosła 293,01 zł. Do obliczenia wskaźnika przyjęto okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie: 36 lat i 11 dni. Średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat - wynosi 209 miesięcy (komunikat Prezesa GUS z dnia 25 marca 1999r. w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn - M.P. Nr 12, poz. 173). Ustalony na dzień 1 stycznia 1999 roku kapitał początkowy wyniósł 139.768,75 zł.

/decyzja – k. 10, decyzja – k. 11 plik III akt ZUS/

Zakład Ubezpieczeń Społecznych do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjął następujące kwoty zarobków – dochodu stanowiącego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne:

- w 1979 roku – 20.800,00 zł;
- w 1980 roku – 24.000,00 zł;
- w 1981 roku – 28.800,00 zł;
- w 1982 roku – 48.000,00 zł;
- w 1983 roku – 64.800,00 zł;
- w 1984 roku – 240.100,00 zł;
- w 1985 roku – 267.860,00 zł;
- w 1986 roku – 285.710,00 zł;
- w 1987 roku – 367.297,00 zł;
- w 1988 roku – 690.697,00 zł.

Dla obliczenia stosunku podstawy wymiaru składek oraz kwot, o których mowa w art. 15 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, w latach: 1958, 1960, 1964, 1965, 1969, 1994, 1996, 1997 w których wnioskodawczyni pozostawała

w ubezpieczeniu społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego, przyjęto sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu w tym roku.

/obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego – k. 9 plik III akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 29 lipca 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 27 oraz art. 55 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przyznał K. K. prawo do emerytury od dnia 1 czerwca 2015 roku tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Termin płatności świadczenia ustalono na 25 dzień każdego miesiąca. Wskazano, że podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi – 23.609,92 zł; kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi - 350.886,29 zł; średnie dalsze trwanie życia wynosi - 166,60 miesięcy. Wysokość emerytury obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej wyniosła 2.210,47 zł tj. $(23.609,92 \text{ zł} + 350.886,29 \text{ zł}) / 166,60 = 2.210,47 \text{ zł}$. Od dnia 1 czerwca 2015 roku obliczona emerytura wynosi 2.630,35 zł brutto miesięcznie. Do emerytury przysługuje dodatek pielęgnacyjny w kwocie od dnia 1 sierpnia 2015 roku - 208,17 zł.

/decyzja - k. 17-19 plik III akt ZUS /

Z dniem 30 października 2015 roku K. K. wystąpiła do organu rentowego z wnioskiem o przeliczenie świadczenia, do którego dołączyła dodatkową dokumentację osobowo - płacową uzyskaną z Archiwum (...) Urzędu Wojewódzkiego.

/wniosek – k. 1 plik IV akt ZUS, dokumentacja – koperta k. 3 plik IV akt ZUS/

Decyzją z dnia 7 stycznia 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił K. K. przeliczenia świadczenia w oparciu o art. 111 ustawy emerytalnej emerytury wcześniejszej przyznanej od dnia 1 lipca 1994 roku (na starych zasadach), bowiem wyliczone wskaźniki wysokości podstawy wymiaru emerytury z 10 lat

i 20 lat kalendarzowych okazały się niższe od wskaźnika z 5 lat kalendarzowych 108,50 % uwzględnionego w wyliczeniu emerytury wcześniejszej. Do decyzji załączono pouczenie

o przysługujących środkach odwoławczych.

/bezsporne, a nadto decyzja – k. 13 plik IV akt ZUS/

Zakład Ubezpieczeń Społecznych przeliczył kapitał początkowy K. K.

i ustalił jego wartość na dzień 1 stycznia 1999 roku na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Do ustalenia wartości kapitału początkowego przyjęto podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 1.280,35 zł. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od dnia 1 stycznia 1981 roku do dnia 31 grudnia 1990 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 104,87 %. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 104,87 % przez kwotę 1.220,89 zł tj. kwotę bazową. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął okresy składkowe w łącznym wymiarze 28 lat, 4 miesiące, 29 dni, tj. 340 miesięcy oraz nieskładkowy w wymiarze 5 lat, 6 miesięcy, 18 dni, a także 2 lata i 24 dni sprawowania opieki nad dzieckiem (dziećmi) tj. 24 miesiące. Okresy opieki nad dzieckiem zostały przeliczone przy zastosowaniu

art. 174 ust. 2a ustawy emerytalnej tj. przy zastosowaniu przelicznika 1,3 za każdy rok. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia

31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 100,00%. Współczynnik ten posłużył do obliczenia części 24% kwoty bazowej. Wysokość 24% kwoty bazowej wyniosła 293,01 zł. Do obliczenia wskaźnika przyjęto okres składkowy

i nieskładkowy wynoszący łącznie: 36 lat i 11 dni. Średnie dalsze trwanie życia wyrażone

w miesiącach dla osób w wieku 62 lat - wynosi 209 miesięcy (komunikat Prezesa GUS z dnia 25 marca 1999 r. w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn - M.P. Nr 12, poz. 173). Ustalony na dzień 1 stycznia 1999 roku kapitał początkowy wniósł 177.052,26 zł.

/bezsporne, a nadto decyzja – k. 11 plik IV akt ZUS/

Zakład Ubezpieczeń Społecznych do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjął następujące kwoty zarobków – dochodu stanowiącego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne:

- w 1981 roku – 103.414,00 zł;
- w 1982 roku – 119.105,00 zł;
- w 1983 roku – 167.275,00 zł;
- w 1984 roku – 254.422,00zł;
- w 1985 roku – 267.860,00zł;
- w 1986 roku – 285.710,00 zł;
- w 1987 roku – 349.147,00zł;
- w 1988 roku – 704.437,00zł;
- w 1989 roku – 2.152.072,00 zł;
- w 1990 roku – 15.030.282,00 zł.

/bezsporne, a nadto obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego – k. 9 plik IV akt ZUS/

Decyzją z dnia 18 stycznia 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych po rozpatrzeniu wniosku z dnia 30 października 2016 roku przeliczył K. K. emeryturę od dnia 1 października 2015 roku tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Termin płatności świadczenia ustalono na 25 dzień każdego miesiąca. Wskazano, że podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi – 23.609,92 zł; kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi - 444.485,72 zł; suma kwot pobranych emerytur wynosi 6.231,12 zł, średnie dalsze trwanie życia wynosi - 166,60 miesięcy. Wysokość emerytury obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej wyniosła 2.772,30 zł tj. $(23.609,92 \text{ zł} + 444.485,72 \text{ zł}) / 166,60 = 2.772,47 \text{ zł}$.

Od dnia 1 października 2015 roku obliczona emerytura wynosi 3.270,68 zł brutto miesięcznie. Do emerytury przysługuje dodatek pielęgnacyjny w kwocie od dnia 1 sierpnia 2015 roku - 208,17 zł.

/decyzja - k. 14-15 plik IV akt ZUS/

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy dokonał w oparciu o całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie, w szczególności o powołane dokumenty z akt Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Wiarygodność zgromadzonych dokumentów, jak również ich treść nie były kwestionowane przez żadną ze stron postępowania. Jednocześnie Sąd Okręgowy nie znalazł żadnych podstaw do negowania ich autentyczności.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego odwołanie wnioskodawczyni nie zasługuje na uwzględnienie.

Na mocy art. 27 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r. poz. 748 z późn. zm.) ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 roku przysługuje emerytura, jeżeli spełnili łącznie następujące warunki: w przypadku kobiet osiągnęły wiek emerytalny w wysokości 60 lat oraz mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący, co najmniej 20 lat dla mężczyzn, z zastrzeżeniem art. 27a.

Jak wynika z art. 55 wspomnianej ustawy, ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27, który kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie wieku emerytalnego

i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008 roku, może być obliczona emerytura na podstawie art. 26 (emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183), jeżeli jest wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53.

Na podstawie dodanego do ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych art. 55a od dnia 1 maja 2015 roku na mocy ustawy z dnia 5 marca 2015 roku

o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 552) przepis art. 55 stosuje się również do ubezpieczonego, który miał ustalone prawo do emerytury przed zgłoszeniem wniosku o emeryturę, o której mowa w art. 27.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że w sprawie bezspornym było, iż wnioskodawczyni spełnia przesłanki obliczenia emerytury na podstawie art. 55a analizowanej ustawy.

W myśl art. 24 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w ust. 1a i 1b, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184. Wiek emerytalny dla kobiet urodzonych w okresie od dnia 1 października 1954 roku do dnia 31 grudnia 1954 roku wynosi co najmniej 60 lat i 8 miesięcy (ust. 1a pkt 9).

Stosownie do art. 25 analizowanej ustawy podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, z waloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

Emerytura, ustalana według zreformowanych zasad stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183 - art. 26 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Wiek ubezpieczonego w dniu przejścia na emeryturę wyraża się w ukończonych latach i miesiącach (ust. 2). Średnie dalsze trwanie życia ustala się wspólnie dla

mężczyzn i kobiet oraz wyraża się w miesiącach (ust. 3). Prezes Głównego Urzędu Statystycznego ogłasza w formie komunikatu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" corocznie w terminie do dnia 31 marca tablice trwania życia, z uwzględnieniem ust. 3, dla wieku ubezpieczonych określonego w myśl ust. 2 (ust. 4).

Zgodnie z treścią art. 174 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Natomiast zgodnie z ust. 2 tego przepisu przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6,
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5,
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

W myśl ust. 3 w/w przepisu podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się przed dniem 1 stycznia 1999 roku.

Według ust. 3b w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 października 2013 roku (w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 21 czerwca 2013 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych) jeżeli okres wskazany do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego obejmuje rok kalendarzowy, w którym ubezpieczony pozostawał w ubezpieczeniu społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego jedynie przez część miesiący tego roku, do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w art. 15 ust. 3, w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia, przyjmuje się sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu.

Natomiast w myśl ust. 7 analizowanego przepisu do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 roku. Ustęp 8 powyższego przepisu stanowi, że przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24 % tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku.

Zgodnie natomiast z treścią ust. 8 przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24% tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku, według wskazanego w nim wzoru.

Z kolei w myśl art. 15 ust. 1 powyższej ustawy podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok,

w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176. Natomiast stosownie do brzmienia ust. 2a tego samego przepisu, jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy. Z kolei na podstawie ust. 6 omawianego przepisu na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne

i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Jak stanowi art. 15 ust. 4 w/w ustawy w celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty:

1. oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust. 3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych,
2. oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia, ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu,
3. oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty, oraz
4. mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w art. 19, przy czym wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie może być wyższy niż 250%, jednakże przy ponownym przeliczeniu wysokości emerytury należy mieć na względzie, iż zgodnie z art. 111 ust. 2 ustawy uwzględnia się kwotę bazową ostatnio przyjętą do obliczenia świadczenia.

Zgodnie z art. 16 cytowanej ustawy przy ustalaniu kolejnych dziesięciu lat kalendarzowych – przyjmuje się lata kalendarzowe następujące bezpośrednio po sobie, chociażby ubezpieczony w niektórych z tych lat przez okres roku lub w okresie krótszym niż rok nie pozostawał w ubezpieczeniu.

W związku z treścią zacytowanych przepisów należy stwierdzić, iż kwota kapitału początkowego zależy od długości udowodnionych okresów składkowych i nieskładkowych przebytych przed 1 stycznia 1999 rokiem, podstawy wymiaru oraz współczynnika proporcjonalnego do wieku ubezpieczonego, który służy do obliczenia tzw. części socjalnej.

W tym miejscu wskazać należy, że wobec wydania przez organ rentowy decyzji z dnia 18 stycznia 2016 roku, przeliczającej wysokość świadczenia K. K., wnioskodawczyni nie kwestionowała już wysokości emerytury, wskazując, że w jej ocenie została ona ustalona w sposób prawidłowy, w oparciu o faktyczne wynagrodzenia. W niniejszym postępowaniu odwołująca podnosiła natomiast, że świadczenie powinno być ustalone w takiej wysokości wcześniej, w tym także w zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z art. 114 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

Zgodnie zaś z art. 129 ust. 1 w/w ustawy, świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu, z uwzględnieniem ust. 2.

Wnioskodawczyni stanęła na stanowisku, iż organ rentowy posiadał wiedzę odnośnie jej faktycznych zarobków z lat 1980-1993, od momentu złożenia przez nią pierwszego wniosku o emeryturę, albowiem miała ona wówczas złożyć legitymację ubezpieczeniową, w której wykazano wysokość jej rzeczywistych wynagrodzeń, a który to dokument został jej następnie zwrócony.

Jak ustalono w niniejszej sprawie K. K. miała przyznane prawo do wcześniejszej emerytury od dnia 1 października 1996 roku. Z akt emerytalnych wynika natomiast, że wraz z wnioskiem o świadczenie odwołująca złożyła wyłącznie zaświadczenie

o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 7 marca 1994 roku za lata 1984-1988, brak jest jakiegokolwiek informacji, o tym, że skarżąca miała wówczas przedstawić w organie rentowym legitymację ubezpieczeniową. Znamiennym

jest również, że skarżąca nie przedłożyła tego dokumentu w trakcie ubiegania się o emeryturę w związku z ukończeniem powszechnego wieku emerytalnego, ani też w trakcie sądowej kontroli prawidłowość wyliczenia emerytury, zainicjowanej przez K. K. odwołaniem od decyzji przyznającej i ustalającej wysokość świadczenia. Ostatecznie wskazać należy, że również w momencie złożenia wniosku o obliczenie emerytury na nowych zasadach na podstawie art. 55a ustawy emerytalnej, w wyniku którego wydano zaskarżoną decyzję odwołująca nie przedłożyła żadnej dokumentacji dotyczącej wysokości osiąganego przez nią dochodu.

Dopiero w dniu 30 października 2015 roku K. K. złożyła wniosek o przeliczenie świadczenia, do którego dołączyła dodatkową dokumentację osobowo - płacowa uzyskana z archiwum, która pozwoliła na przeliczenie kapitału początkowego, a następnie emerytury skarżącej ustalonej w oparciu o art. 27 i art. 55 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych począwszy od dnia 1 października 2015 roku tj. od miesiąca w którym złożono wniosek.

Zatem z poczynionych ustaleń wynika, iż Zakład Ubezpieczeń Społecznych najpierw prawidłowo określił wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku, a następnie skarżoną decyzją wysokość świadczenia K. K., albowiem nie dysponował wówczas dokumentacją pozwalającą na przyjęcie innych wartości zarobków odwołującej.

Zgodnie z § 10 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia z dnia 11 października 2011 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i (Dz. U. Nr 237 poz. 1412) zainteresowany zgłaszający wniosek o emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy powinien dołączyć do wniosku dokumenty stwierdzające m.in. wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu i uposażenia, przyjmowanych do ustalenia podstawy wymiaru świadczeń. Dokumenty te nie są jednak wymagane, jeżeli konto ubezpieczonego zawiera dane pozwalające na ustalenie prawa i wysokości świadczenia. Natomiast w myśl § 21 ust. 1 przedmiotowego rozporządzenia środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Reasumując decyzją z dnia 29 lipca 2015 roku organ rentowy w sposób prawidłowy obliczył wysokość emerytury wnioskodawczyni i przyznał ją od miesiąca, w którym K. K. złożyła wniosek o obliczenie emerytury na nowych zasadach tj. od dnia 1 czerwca 2015 roku.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy uznał, że zaskarżona decyzja odpowiada wyżej przytoczonym przepisom prawa i w konsekwencji orzekł, jak w sentencji wyroku na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalając odwołanie wnioskodawczyni.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawczyni z pouczeniem o prawie, terminie i sposobie wniesienia apelacji.

11.04.2016r.